

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Tdo/73/2023
Identifikačné číslo spisu: 8118010546
Dátum vydania rozhodnutia: 20.12.2023
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Bargel
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2023:8118010546.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Bargela a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Emila Klemaniča na neverejnom zasadnutí konanom 20. decembra 2023 v Bratislave v trestnej veci obvineného P. D., o dovolaní obvineného P. D. podanom proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 6Tos/29/2023, z 20. septembra 2023 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolanie obvineného P. D. odmieta.

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove uznesením, sp. zn. 6Tos/29/2023, z 20. septembra 2023 rozhodol tak, že podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zrušil uznesenie Okresného súdu Prešov, sp. zn. 33T/28/2018, z 10. januára 2023 a podľa § 419 ods. 1 Trestného poriadku a § 50 ods. 4 Trestného zákona vyslovil, že obvinený P. D., nar. XX. U. XXXX v P., trvale bytom O. XXX, okres P., sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia uloženej mu rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 33T/28/2018, z 27. februára 2020 neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere jedného roka vykoná. Podľa § 50 ods. 8 Trestného zákona s použitím § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 6Tos/29/2023, z 20. septembra 2023 podal dovolanie obvinený P. D. z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal formálne procesné podmienky pre podanie dovolania, pričom zistil, že dovolanie obvineného je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku, nakoľko je zrejmé, že je podané neoprávnenou osobou.

Podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon, alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 368 ods. 2 Trestného poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1

sa rozumie:

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmieňnom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmieňnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmiernosti a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Podľa § 371 ods. 2 Trestného poriadku minister spravodlivosti podá dovolanie okrem dôvodov uvedených v odseku 1 aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmieňnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmieňne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmieňnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste.

Obvinený podal dovolanie proti uzneseniu sťažnostného súdu, ktorým bolo rozhodnuté o tom, že sa neosvedčil v skúšobnej dobe podmieňného odsúdenia a vykoná trest odňatia slobody uložený mu pôvodným odsudzujúcim rozsudkom, ktorého výkon bol obvinenému podmieňne odložený.

Ustanovenie § 368 ods. 2 Trestného poriadku v taxatívnom výpočte rozhodnutí, ktoré môže obvinený „úspešne“ napadnúť dovolaním neobsahuje uznesenie o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieňného odsúdenia, resp. o výkone trestu, ktorého výkon bol podmieňne odložený.

Preto platí (ak zákon neustanovuje inak), že obvinený môže podať dovolanie len proti tam taxatívne (presne a bezvýnimočne) uvedeným rozhodnutiam. Tým nie je samozrejme dotknutý záver, že dovolanie možno podať aj proti rozhodnutiam, ktoré sú naopak obsiahnuté v § 371 ods. 2 Trestného poriadku. Toto právo má len minister spravodlivosti za súčasného splnenia podmienok upravených v § 369 ods. 1 Trestného poriadku.

S poukazom na vyššie uvedené nezostalo najvyššiemu súdu iné, než na neverejnom zasadnutí uznesením, bez materiálneho preskúmania veci dovolanie obvineného odmietnuť postupom podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku ako podané neoprávnenou osobou.

Preto rozhodol najvyšší súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.